

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 358/2024-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a sudcov Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], zastúpenej LEGAL & CORP s. r. o., Gajova 11, Bratislava, proti postupu Správneho súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. TT-14S/99/2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky, skutkový stav veci a sťažnostná argumentácia

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 26. júna 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom správneho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. TT-14S/99/2022. Sťažovateľka žiada, aby ústavný súd prikázal správnenému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietahov. Zároveň žiada o priznanie finančného zadosťučinenia vo výške 8 000 eur a náhrady trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka sa správnou žalobou doručenou Krajskému súdu v Trnave 11. augusta 2022 domáha preskúmania zákonnosti rozhodnutia Okresného úradu Trnava č. OU-TT-OOP5-2022/019483, Xo 5/2022 zo 17. júna 2022. V napadnutom konaní, ktoré je v súčasnosti vedené na správnom súde, nebolo do dňa podania ústavnej sťažnosti právoplatne rozhodnuté.

3. Sťažovateľka zrekapitulovala doterajší priebeh napadnutého konania, pričom osobitne zdôraznila, že konajúci súd od vykonania posledného úkonu 17. januára 2023, ktorým bola výzva na vyjadrenie, nevykonal vo veci žiaden procesný úkon. Nečinnosť súdu ku dňu podania ústavnej sťažnosti predstavuje 17 mesiacov a má za následok porušenie označených práv sťažovateľky.

Sťažovateľka podala 20. júna 2024 sťažnosť na prietahy v konaní predsedovi súdu, ktorá bola vyhodnotená ako dôvodná. Poukazujúc na relevantnú judikatúru ústavného súdu, sťažovateľka uviedla, že považuje za ústavne neakceptovateľné, aby konanie na súde prebiehalo 17 mesiacov bez vykonania akéhokoľvek procesného úkonu. Sťažovateľka nepovažuje napadnuté konanie za právne ani skutkovo zložité. Je toho názoru, že sa svojím správaním nepričinila o vznik zbytočných prietahov.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru sťažovateľky postupom správneho súdu v napadnutom konaní.

5. Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd zároveň osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. I. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

6. Ústavný súd zohľadňuje aj rozhodovaciu prax a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorej v civilných veciach dĺžka súdneho konania na jednom stupni v trvaní dvoch až troch rokov v závislosti od povahy veci nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. Humen proti Poľsku, rozsudok z 15. 10. 1999, body 58 a 69, Calvelli a Ciglio proti Taliansku, rozsudok zo 17. 1. 2002, body 64, 65 a 66).

7. Ústavný súd vo svojej judikatúre súvisiacej s namietaným porušením základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy opakovane pripomína, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). V prípade, keď ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistí, že namietaný postup všeobecného súdu sa nevyznačuje takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, sťažnosť spravidla odmieta ako zjavne neopodstatnenú (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

8. V prejednávanom prípade napadnuté konanie trvá od augusta 2022 a ku dňu podania ústavnej sťažnosti (26. júna 2024) jeho dĺžka (1 rok a 10 mesiacov) nepresahuje štandardne akceptovanú dĺžku súdneho konania na jednom stupni sústavy súdov (dva až tri roky). Nejde pritom o konanie, ktoré v zmysle ustálenej judikatúry vyžaduje prednostné vybavenie.

9. Ústavný súd konštatuje, že napriek označenému obdobiu nečinnosti konajúceho súdu sa teda dĺžka napadnutého konania *prima facie* v zmysle konštantnej judikatúry zatiaľ nejaví ako ústavne neakceptovateľná. Ústavný súd zároveň považuje za korektné vzhľadom na podanú sťažnosť na prietahy predsedovi súdu, ktorá bola vyhodnotená ako dôvodná len tri dni pred predbežným prerokovaním ústavnej sťažnosti, poskytnúť správne súdu priestor zaujať stanovisko k podanej sťažnosti a aj bez ingerencie ústavného súdu prijať potrebné opatrenia, aby bolo o správnej žalobe právoplatne rozhodnuté v dĺžke zlučiteľnej s obsahom označených práv.

10. Vzhľadom na uvedené ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ako zjavne neopodstatnenú.

11. Keďže ústavná sťažnosť sťažovateľky bola odmietnutá ako celok už pri jej predbežnom prerokovaní, rozhodovanie o ďalších návrhoch v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

12. Napokon ústavný súd uzatvára, že ak by ďalší priebeh napadnutého konania signalizoval vznik priesťahov, toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni sťažovateľke, aby po splnení všetkých zákonných podmienok predložila ústavnému súdu novú ústavnú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. júla 2024

Libor Duľa
predseda senátu